

Интервју са носиоцем дипломе „Вук Караџић“

**Анђела
Мијатовић**

1. Шта за тебе значи бити вуковац? Не значи ништа превише. Бити вуковац доживљавам као потврду за успех током школовања и подстицај да наставим да се трудим у будућности.

2. Како би описала своје школовање у МСШ у пар реченица? Школовање у МСШ донело је са собом доста искуства, пријатна познанства и лепу сарадњу са професорима. Знање које се стиче је од непроцењивог значаја, али само ако умемо да то препознамо и пренесемо на друге области. Поред стеченог знања, школовање је обележила и васпитна улога школе која се, на челу са нашим разредним старешинама, побринула да изађемо као добри људи.

3. Шта је било најтеже, а шта најлакше током ове четири године? Најтеже је било развијати толеранцију према вршњацима, а најлакше успоставити комуникацију са професорима.

4. Да сад опет бираш средњу школу да ли би опет изабрала

МСШ или неку другу школу и због чега? Да ли би је препоручила некоме да је упише? Изабрала бих поново МСШ, првенствено због квалитета наставе. Мислим да нуди леп избор смерова, а поред тога могуће је развијати своја интересовања у оквиру такмичења и приредби.

5. На који начин те МСШ припремила за даље, како је изгледала сарадња са професорима? Да ли је неко од њих посебно остао у сећању? МСШ ми је дала богату потпору за даљу будућност, заједно са професорима који су увек излазили у сусрет. Заједно смо се трудили да путем сарадње тражимо најбоља решења за проблеме. У сећању ће ми остати сви професори који предају саобраћајне стручне предмете, заједно са мојом разредном која ми је предавала математику.

6. Који тренутак посебно памтиш? Сигурна сам да ћу се најчешће присећати сваког смеха из задњих клупа које бих чула од мојих пријатељица. Сваки пут тај смех би био пропраћен неком интерном шалом која би само нама била смешна.

7. Како си успевала да избалансираш обавезе у школи са својим хобијем које имаш, а то је сликарство и цртање? Било је тешко избалансирати обавезе и хобије, али иза тога стоји једна велика и успешна организација. И поред те организације, било је потребно уложити велику жртву, али та жртва је увек била вођена неким вишим циљем. Приоритети су увек морали бити на првом месту, макар и по цени да некада мање спавам него иначе.

8. Шта је био највећи изазов током школовања и како си га превазишла? Највећи изазов ми је

било савлађивање стручног предмета под називом „Моторна возила“. Тај предмет је испрва деловало веома штуро и било је тешко запамтити све делове склопова мотора. Како бих тај изазов превазишла, измислила сам посебан начин учења. За сваку лекцију нацртала бих по један цртеж који ме је асоцирао на њу и на тај начин сам лако памтила све потребне информације.

9. Шта планираш после средње школе? Где видиш себе кроз неких 5 или 10 година? После средње школе планирам да наставим своје образовање на факултету. Једино за шта сам сигурна јесте да у наредних 5 или 10 година нећу престати да учим и да се усавршавам. Такође, сигурна сам да ћу наставити да негујем моју љубав према птицама и потребу да подижем свест о очувању природе, како на подручју Мачве, тако и шире.

10. Шта би поручила млађим генерацијама које тек крећу у средњу школу Поручила бих им да се труде да постану најбоља верзија себе и да чувају вредности које све чешће заборављамо. Дружите се, будите подршка једни другима и не дозволите себи да пропустите било коју шансу која вам се пружи у даљем напредовању.